

Dosarul nr.3ra-567/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – C. Guzun

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – M. Guzun, G. Dașchevici, V. Clima

ÎNCHEIERE

27 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Andrei Fîrfa,
în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de
către Andrei Fîrfa împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului
Afacerilor Interne cu privire la anularea actului administrativ, restabilirea la locul de
muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului
moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din data de 22 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin
care s-a casat hotărârea din data de 23 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul
Rîșcani cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea cererii de chemare în
judecată,

constată:

La 17 aprilie 2019 Andrei Fîrfa a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, prin care a
solicitat anularea ordinului nr. 139ef din 29 martie 2019 cu privire la sancționarea
disciplinară prin concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului mediu
pentru absența forțată de la muncă în cuantum de 8 389,10 lei lunar până la data
restabilirii în serviciu, repararea prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei și a
cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată Andrei Fîrfa a indicat că până la 29
martie 2019 a activat în cadrul Inspectoratului Național de Patrulare al IGP în funcția
de ofițer de patrulare. La 29 martie 2019 a luat cunoștință cu ordinul Inspectoratului
General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne nr. 139ef din 29 martie 2019 cu
privire la sancționarea disciplinară a ofițerului de patrulare al Plutonului Sîngerei,
Glodeni, Fălești al Companiei de Patrulare nr. 2 Bălți a Regimentului de Patrulare Nord
al Inspectoratului Național de Patrulare, inspector superior Andrei Fîrfa. Motiv de
concediere au servit faptele manifestate prin comportamentul incompatibil cu statutul
poliștului și anume că la 24 februarie 2019, aproximativ la ora 01.00, în scara casei
nr. 166 din str. Decebal, mun. Bălți, a aplicat forța fizică față de Andrei Perciun, a
manifestat lipsă de respect față de colegii de serviciu implicați în componența

echipajului de reacționare operativă la apelurile de urgență Octavian Guțul și Gheorghe Bejenari și nu a acordat sprijinul acestora în procesul exercitării atribuțiilor de serviciu.

În opinia reclamantului ordinul privind concedierea sa din funcție este ilegal, neîntemeiat și emis cu încălcarea procedurii de emitere a acestuia, deoarece până în prezent nu există o hotărâre judecătorească prin care s-ar recunoaște ca fiind ilegale acțiunile sale din 24 februarie 2019, iar materialele acumulate în cadrul anchetei de serviciu nu pot constitui temei pentru emiterea ordinului contestat.

Andrei Fîrfa a menționat că ancheta de serviciu a fost efectuată subiectiv, unilateral, fără a se stabili personalitatea persoanelor implicate în conflictul ce a avut loc la 24 februarie 2019 în scara blocului din str. Decebal 166, mun. Bălți, motivele de la care a izbucnit acesta, persoana care l-a inițiat, scopul urmărit de petiționarul Andrei Perciun, relațiile sale cu chiriașul apartamentului nr. 129, Ion Ojog.

Mai mult, activitatea sa este conformă legii, acesta nu a comis vreo acțiune ilegală ce ar prejudicia imaginea Ministerului Afacerilor Interne sau ar atinge imaginea colaboratorilor de poliție.

Nefiind de acord cu ordinul privind concedierea sa din organele de poliție la 01 aprilie 2019 a depus cerere prealabilă.

Prin hotărârea din data de 23 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a admis parțial cererea de chemare în judecată, s-a anulat actul administrativ individual defavorabil, materializat prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 139ef din 29 martie 2019 cu privire la sancționarea disciplinară a ofițerului de patrulare al Plutonului Sîngerei, Glodeni, Fălești al Companiei de Patrulare nr. 2 Bălți a Regimentului de Patrulare Nord al Inspectoratului Național de Patrulare, inspector superior Andrei Fîrfa ca fiind ilegal, s-a restabilit Andrei Fîrfa în funcția de ofițer de patrulare al Plutonului Sîngerei, Glodeni, Fălești al Companiei de Patrulare nr. 2 Bălți a Regimentului de Patrulare Nord al Inspectoratului Național de Patrulare, inspector superior, s-a încasat din contul pârâtului în beneficiul reclamantului salariul pentru absența forțată de la muncă în perioada 29 martie 2019 – 23 octombrie 2019 inclusiv în sumă de 48 828,67 lei, prejudiciul moral în mărimea unui salariu mediu lunar în sumă de 6 974,10 lei, cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 2 000 lei și cheltuielile de deplasare în sumă de 800 lei, în rest pretențiile reclamantului au fost respinse ca neîntemeiate. (f.d. 114,116-123)

În motivarea soluției sale instanța de fond a reținut că la originea emiterii ordinului nr. 139ef. din 29 martie 2019 cu privire la sancționarea disciplinară a ofițerului de patrulare al Plutonului Sîngerei, Glodeni, Fălești al Companiei de patrulare nr. 2 Bălți a Regimentului de patrulare Nord al Inspectoratului Național de Patrulare, inspector superior Andrei Fîrfa, au stat concluziile privind rezultatele anchetei de serviciu, prin care s-a stabilit că la 24 februarie 2019, aproximativ ora 01:00, în scara casei nr.166 din str. Decebal, mun. Bălți, reclamantul a aplicat forța fizică față de Andrei Perciun, a dat dovadă de lipsă de respect față de colegii de serviciu implicați în componența Echipajului de reacționare operativă la apelurile de urgență - Octavian Guțul și Gheorghe Bejenari și nu a acordat sprijin acestora în procesul exercitării atribuțiilor de serviciu, acțiuni prin care ar fi neglijat prevederile art. 50, lit. a), i), m), n) și p) a Legii nr.288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, art.26, alin.(1), lit. a) din Legea nr.320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului și ale pct.7

subpct.11) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 629 din 08 august 2017.

De asemenea, instanța de fond a constatat că Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne nu a prezentat probe certe, din care ar fi rezultat comiterea, de către Andrei Fîrfa, a abaterilor disciplinare imputate. Temeiurile de fapt, care au stat la baza emiterii ordinului contestat nu-și găsesc confirmare, or, art. 21 din Constituție consacră principiul prezumției nevinovăției, potrivit căruia orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

La caz, în privința lui Andrei Fîrfa a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, prin care ultimul a fost sancționat pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 354 din Codul contravențional, pentru faptul că, la data de 24 februarie 2019 ora 00:40, în mun. Bălți str. Decebal 166, aflându-se în loc public, acesta ar fi provocat un conflict cu Andrei Perciune, în urma căruia l-a înjurat cu cuvinte necenzurate și l-a îmbrâncit, provocându-i dureri fizice. Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 15 august 2019 contestația lui Andrei Fîrfa împotriva procesului-verbal a fost admisă, fiind dispusă declararea nulității acestuia.

Astfel, admiterea contestației indică asupra inexistenței faptei contravenționale, iar pe cale de consecință și asupra nevinovăției lui Andrei Fîrfa în faptele incriminate acestuia în conținutul ordinului contestat. Mai mult, instanța de judecată a constatat în mod expres lipsa unor probe care să demonstreze acțiunile ilegale și neîntemeiate ale lui Andrei Fîrfa.

În acest context instanța de fond a concluzionat ca fiind întemeiată pretenția lui Andrei Fîrfa cu privire la anularea ordinului de concediere, constatând ilegalitatea ordinului nr. 139ef. din 29 martie 2019 cu privire la sancționarea disciplinară a ofițerului de patrulare al Plutonului Sîngerei, Glodeni, Fălești al Companiei de patrulare nr. 2 Bălți a Regimentului de patrulare Nord al Inspectoratului Național de Patrulare, inspector superior Andrei Fîrfa.

Referitor la pretențiile cu privire la restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral instanța de fond în temeiul art. 89, alin. (1), art. 90, alin. (1) și (2), art. 327, art. 329, alin. (1) și art. 330 din Codul muncii a conchis că acestea sunt întemeiate întrucât s-a stabilit cu certitudine că Andrei Fîrfa a fost concediat ilegal și ca rezultat a fost privat de posibilitatea de a munci.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 22 ianuarie 2020 a casat hotărârea din data de 23 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani cu emiteria unei noi hotărâri privind respingerea cererii de chemare în judecată depusă de către Andrei Fîrfa ca fiind neîntemeiată. (f.d. 158,159-171)

Instanța de apel în baza art. 50, alin. (1), lit. a), i), m), n) și p) din Lega nr. 228 din data de 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pct. 7, subpct. 11) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 629 din 08 august 2017, pct. 47-59, 64-78 ale Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului

Afacerilor Interne, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2017 a concluzionat că pretenția lui Andrei Fîrfa cu privire la anularea ordinului de concediere din organele afacerilor interne este neîntemeiată.

În susținerea concluziei sale instanța de apel a menționat că fapta imputată lui Andrei Fîrfa și anume comportamentul incompatibil cu statutul polițistului în circumstanțele în care la 24 februarie 2019, aproximativ la ora 01.00, în scara casei nr. 166 din str. Decebal, mun. Bălți, a aplicat forța fizică față de Andrei Perciun, a manifestat lipsă de respect față de colegii de serviciu implicați în componența echipajului de reacționare operativă la apelurile de urgență Octavian Guțul și Gheorghe Bejenari și nu a acordat sprijinul acestora în procesul exercitării atribuțiilor de serviciu, se încadrează în noțiunea de abatere disciplinară, comiterea acestei fapte fiind confirmate prin materialele anchetei de serviciu. Astfel, angajatorul a individualizat corect fapta comisă de Andrei Fîrfa, a apreciat just gravitatea acesteia și a aplicat corect sancțiunea disciplinară, respectând procedura stabilită de cadrul normativ pertinent pentru emiterea ordinului contestat.

În baza celor constatate, instanța de apel a conchis că în speță lipsesc temeiuri legale privind anularea ordinului nr. 139ef din 29 martie 2019 cu privire la sancționarea disciplinară a ofițerului de patrulare al Plutonului Sîngerei, Glodeni, Fălești al Companiei de Patrulare nr. 2 Bălți a Regimentului de Patrulare Nord al Inspectoratului Național de Patrulare, inspector superior Andrei Fîrfa.

Argumentul instanței de fond precum că, la caz, nu a fost probată comiterea abaterii disciplinare, a fost criticat de instanța de apel în contextul în care prima instanță a neglijat explicațiile oferite de polițiștii Octavian Guțul și Gheorghe Bejenari, precum și de către Andrei Perciun prin prisma învinuirii aduse lui Andrei Fîrfa în comiterea abaterii disciplinare, prima instanță axându-se eronat pe faptul încetării procesului contravențional inițiat împotriva lui Andrei Fîrfa și lipsa acestuia în materialul video prezentat.

La caz, prin hotărârea din data de 15 august 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Central s-a încetat procesul contravențional inițiat împotriva lui Andrei Fîrfa în baza art. 354 din Codul contravențional, ce reglementează contravenția de huliganism nu prea grav. Ordinul contestat nu a fost emis pentru comiterea de către reclamant a acestei contravenții, ci pentru comportamentul incompatibil cu statutul polițistului.

Astfel, emiterea hotărârii privind încetarea procesului contravențional inițiat împotriva lui Andrei Fîrfa, nu denotă ilegalitatea ordinului contestat, inclusiv în contextul în care art. 143, alin. (2) din Codul administrativ prevede că examinarea acestui aspect are loc reieșind din situația existentă la momentul emiterii actului administrativ individual defavorabil.

De asemenea, instanța de apel a menționat că lipsa imaginii lui Andrei Fîrfa în secvențele video prezentate nu exclude comiterea abaterii disciplinare impunitate în contextul explicațiilor oferite în cadrul anchetei de serviciu, ori abaterea disciplinară nu survine doar în cazul comiterii de către funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne a unei contravenții sau infracțiuni, condiție realizată în speță.

Subsecvent respingerii pretenției lui Andrei Fîrfa privind anularea ordinului de concediere instanța de apel în baza art. 89, alin. (1) art. 90, alin. (1)-(3), 329 alin. (1) și (2) și art. 330, alin. (1), lit. b) din Codul muncii a conchis că pretențiile privind încasarea

salariului pentru absență forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse.

Împotriva deciziei instanței de apel, la 04 februarie 2020 și la 02 martie 2020 Andrei Fîrfa a depus recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea cererii de chemare în judecată. (f.d. 174,175,188-189)

În motivarea recursului Andrei Fîrfa a indicat că instanța de apel a aplicat o lege care nu urma să fie aplicată, a interpretat eronat legea, nu a aplicat legea care urma să fie aplicată, nu a elucidat toate circumstanțele cauzei, apreciind arbitrar probele.

Instanța de apel a ignorat faptul că prin hotărârea Judecătorei Bălți, sediul Central din 15 august 2019 Andrei Fîrfa a fost recunoscut nevinovat de comiterea cărora fapte ilegale la data de 24 februarie 2019, procesul- verbal cu privire la contravenție fiind anulat pe motivul lipsei faptei. Mai mult, în materialele anchetei de serviciu lipsesc probe ce a confirma culpa acestuia sau prezența acestuia la conflictul invocat de către Andrei Perciun.

La 25 martie 2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne copia recursului declarat de Andrei Fîrfa împotriva deciziei din 22 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 191).

Completul specializat relevă că Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a recepționat copia recursului expediat, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele dosarului (f.d. 193).

La 06 aprilie 2020 Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a depus referință la recursul declarat de Andrei Fîrfa împotriva deciziei din 22 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Conform art. 245, alin. (1) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Luând în considerare că decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 22 ianuarie 2020, iar Andrei Fîrfa a declarat recurs la 04 februarie 2020, Completul ajunge la concluzia că recurentul s-a conformat prevederilor legale prevăzute la art. 245 din Codul administrativ.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art.246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art.246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către recurent este inadmisibilă,

Conform art. 230 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Andrei Fîrfa se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh